

עוזרים לאמא

למחרת יום השוק אמרה הגברת ודדר:
"אתמול היה יום ארוך מאוד. הרבה זמן לא הייתם בבית."
קאט חיבקה את אמא. "היום נשאר איתך, אמא"
אמרה "נכון קיט?"
"כן" אמר קיט וחיבק אותה גם הוא.
"וגם נעזור לך, כפי שעזרנו לאבא אתמול. נכון קיט?"

"אפילו יותר" אמר קיט.
"לא אתפלא!, חייך אבא.

"אשמח מאוד אם תעזרו לי" אמרה גברת ודדר "כי היום תבוא סבתא, ואני רוצה שהכל יהיה נקי ומסודר לקראת בואה. אבל קודם צריך לצאת למרעה ולחלוב את הפרה. תוכלו לבוא איתי ולגרש זבובים. זה יעזור לי מאוד."

אמא ודדר שמה על הכתפיים אסל עם שני ווים. על אחד שמה דלי גדול ועל השני כד לחלב. לקאט נתנה דלי קטן וקיט לקח כמה ענפי ערבה מהעץ שבחצר, לגרש איתם זבובים. כך מצויידיים הם יצאו לדרך למרעה.

הדרך הובילה על גשרון שמעל תעלת מים. קאט

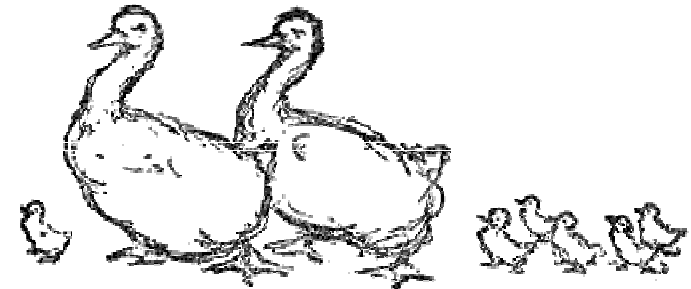
"אני מאוד זהירה" אמרה קאט "אני כבר גדולה מספיק כדי ללמוד."
"כל הבנות ההולנדיות חייבות לדעת איך להכין חמאה וגבינה טובה" אמרה אמא ודדר.
"והבנים יכולים לשתות את החובצה" הוסיף קיט.
"גם אני אשתה" אמרה קאט.

נרתעה כשראתה מים. "אי! אני מפחדת!", כי על הגשרון לא היה מעקה, והוא היה צר מאוד.
"הו, פחדנית!" אמר קיט "אני אלך ראשון ואראה לך איך לעבור."
"ואני אלך אחריו" הוסיפה אמא ודדר.
קאט החזיקה את הדלי חזק בידה ועברה בזהירות את הגשר.
"כשאהיה כבר מטר וחצי גובה אקפוץ מעל התעלה" אמר קיט.
"הו, כמה שאתה אמיץ" אמרה קאט "הייתי מפחדת לקפוץ. וחוץ מזה לא הייתי רוצה לאבד שוב נעליים."
"כמובן, בנים יכולים לעשות הרבה דברים שהבנות לא יכולות" אמר קיט.
מהר מאוד הם הגיעו למרעה ושם "גברת הולשטיין" חיכתה להם "גברת הולשטיין" היה השם של הפרה שלהם. כך קראו לה קיט וקאט.
גברת ודדר הרימה את החצאיות שלה, והיו לה הרבה כאלה, והתישבה על שרפרף קטן. קיט וקאט עמדו על ידה, נפנפו בענפי הערבה וגירשו זבובים תוך קריאה "שו-שו-שו".
גבירתי הולשטיין אכלה כל כך הרבה עשב במרעה הירוק שמהר מאוד אמא ודדר יכלה למלא בחלב את הדלי הגדול, את הדלי הקטן וגם את כד החלב.
"יש לי מספיק חלב כדי להכין חמאה וגבינה" אמרה "הפרות ההולנדיות שלנו הן הטובות ביותר בעולם."
"אמא, את תחבצי היום?" שאלה קאט.
"כן, יש לנו מספיק שמנת בבית להכנת גוש חמאה יפה. אם תעבדו היטב ובזהירות, תוכלו לעזור לי."

גברת ודדר באה לעזרתם. היא רצה תוך נפנוף
בסינור הגדול שלה והאווזה ביחד עם האווז וששת
האפרוחים הסתובבו והתחילו ללכת בכון הבית,
כשהם מקללים בלשון האווזית שלהם.
כאשר כבר הסתדרה בעיית האווזים והחלב הטרי
הוכנס לקירור גברת ודדר הוציאה את המחבצה,
וניקתה אותה היטב במים רותחים.

"יספיק לכולם" אמרה האמא.
כשגברת ודדר גמרה לחלוב קמה ושמה שוב את
האסל על כתפיה. בצד אחד שמה את הדלי עם חלב,
בצד שני את הכד. קאט לקחה לידיה את הדלי הקטן,
מלא גם הוא, וכך התחילו ללכת הביתה.
הם עברו כבר את הגשר שעל התעלה, אך פתאום
ראו את האווזה הזקנה שלהם יחד עם האווז הגדול
ועם שישה אפרוחים.

"אמא, אמא!" קראה קאט "הנה האווזה שלנו, שלא
ראינו כבר הרבה זמן. היא הולכת עם האפרוחים
שלה לתעלה."
"מהר, קיט" קראה אמא ודדר "אל תתן להם להכנס
לתעלה, גרש אותם לבית שלנו."
קיט רץ לקראת האווזים. גם קאט מהרה אליהם. קצת
חלב נשפך מהדלי, אך היא לא הרגישה בכך מרוב
חיפזון, ורק אחר כך מצאה אותו בנעלי העץ שלה.
"זז-זז-זז" קראה האווזה שרצה מול התאומים עם
מקור פתוח וכנפיים פרוסות. גם האווז הזקן רץ
אחריה. וקאט פחדה מאוד. היא נעמדה דום וזעקה.
גם קיט פחד, אבל הוא נעמד ליד קאט, נפנף בענפי
הערבה מול האווזים וצעק "שו-שו-שו" כפי שצעק
קודם על הזבובים.

"אתא רק בן" אמרה קאט "בוודאי אינך יודע לחבוץ.
תן לי עכשיו."
בום, בום, בום היא הניעה את הטלטל ובאמת כעבור

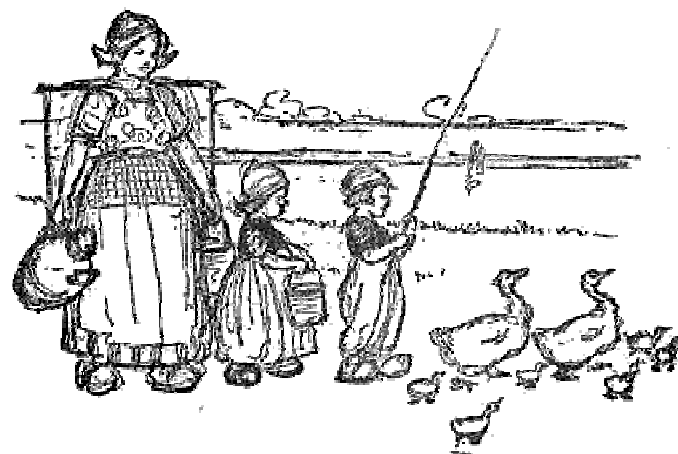
זמן מה הופיעו גושים קטנים של חמאה על המכסה.

"בואי חמאה, בואי,

קצת ללחמניות וקצת לדובשניות"

שרה קאט תוך כדי חביצה. ובסוף, כאשר אמא ודדר
פתחה את המחבצה, היה בתוכה גוש גדול של חמאה
צהובה. אמא ודדר הוציאה את החמאה ועבדה אותה
לגליל יפה. אחר כך נתנה לכל אחד מהתאומים
חובצה לשתייה.

ואז שפכה לתוכה את השמנת ושמה את המכסה
מעל ידית הטלטל.
"עכשיו אתם יכולים לחבוץ. תתחלפו ביניכם מדי
פעם" אמרה לקיט ולקאט "אבל שימו לב לעבוד בקצב
אחיד, אחרת החמאה לא תצליח. נראה מי מכם יוציא
ראשון את החמאה."

"אני ראשונה" אמרה קאט, והתחילה. קיט ישב על
שרפרף לידה והשגיח.
קאט הניעה את הטלטל למעלה ולמטה. השמנת
שכשכה בתוך המחבצה ומתזים קטנים הופיעו על
המכסה סביב לטלטל. היא עבדה עד שהזרועות שלה
התחילו לכאוב.
"עכשיו תורי" אמר קאט. הוא אחז בידית המחבצה
והשמנת שכשכה ושכשכה זמן רב, אך החמאה לא
באה..